

всенародно генералъ Радецки и Сюлейманъ паша замръзва на мѣстото си* . . .

Боятъ при Шипка ще заема паметна страница въ всемирната военна история, ще бжде посочвана като образецъ на геройство и самотверженостъ.

Слѣдъ тоя повратъ къмъ недавното минало, което храни като драгоцѣностъ паметнитѣ исторически събития по Шипченскитѣ върхове, които изкупиха свободата на родната ни земя, намъ е обяснима тържествената всенародна прослава на 14—15 септември 1902 год. Слѣдъ тия всенародни тържества, даваше се почитъ на великата паметъ на героитѣ, жертвовали се за българската свобода — извършваше се освещението на храма-паметникъ на Шипка, затвърдяваха се въ българския народъ споменитѣ за виновницитѣ на исторически събития, всрѣдъ които се възроди България; всенародно се чувствуваха паметта за виновницитѣ на народната ни военна слава; величавяха се живитѣ герои на Шипка и Плъвенъ, за които българскиятъ народъ по повелението на своята свѣсть издига „паметникъ“, за да прослави учителитѣ на българската военна слава.

Въ тия всенародни тържества, отзоваха се велики синове на майка Русия, герои за българската свобода. Самъ Царь Николай II участвуваха въ това празденство, прѣдставляванъ отъ великия князь Николай Николаевичъ, героиченъ сподвижникъ въ освободителното дѣло, синъ на славния главнокомандующъ войскитѣ прѣзъ освободителната война великий князь Николай Николаевичъ; участвуваха въ тия празденства цѣла редица велики полководци, обожаеми отъ признателния български народъ. Дошли

* Исторически очерки, комитетъ Царь-Освободителъ, стр. 19.